

ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ

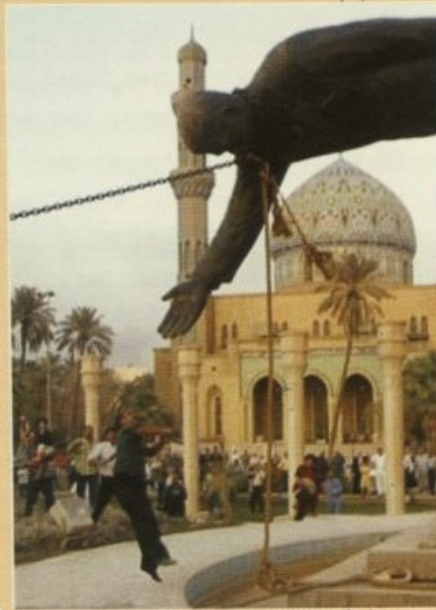
ΙΡΑΚ

Αναπάντητα ερωτήματα

Όταν στις 21 Μαρτίου ηχούσαν για πρώτη φορά οι σειρήνες πολέμου στη Βαγδάτη, λίγοι ήταν αυτοί που μπορούσαν να προβλέψουν με ακρίβεια τι θα ακολουθήσει. Και δεν εννοούμε μόνο τους ανηλεείς βομβαρδισμούς, ούτε τα δεκάδες αθώα θύματα και τις "παράπλευρες απώλειες", τις οποίες πάντα έχουν οι πολεμικές επιχειρήσεις. Αναφερόμαστε στην αλλόκοτη πορεία αυτού του πολέμου, που όταν γράφονταν αυτές οι γραμμές έφτανε μάλλον προς το τέλος του με το γκρέμισμα του αγάλματος του Σαντάμ στη Βαγδάτη.



Προηγήθηκε ο αιφνιδιασμός τις πρώτες μέρες των επιχειρήσεων, όσον αφορά στην ισχυρή αντίσταση των ιρακινών στρατιωτικών δυνάμεων. Ένας αιφνιδιασμός που γρήγορα όμως έδωσε τη θέση του σε μια άλλη έκκληση από την ταχύτητα με την οποία, οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους κατέλαβαν τη Βαγδάτη. Κάθε βράδυ γινόμασταν τηλεοπτικοί μάρτυρες των πιο έντονων βομβαρδισμών που έγιναν ποτέ τα τελευταία χρόνια, των δεκάδων θανάτων και των τραυματισμών αθώων θυμάτων, γινόμασταν μάρτυρες των γεμάτων από αγωνία κραυγών των Ιρακινών και των μικρών παιδιών, αλλά και των γεμάτων από τραυματίες νοσοκομείων. Λίγο αργότερα, οι "έξυπνες βόμβες" έπληξαν και τους δημοσιογράφους, που βρίσκονταν στην ιρακινή πρωτεύουσα για να καλύψουν τα γεγονότα. Ο πόλεμος σε όλο του το τραγικό μεγαλείο.



Εκπλήξεων συνέχεια αποτέλεσε όμως και η γιγάντωση των διεθνών αντιδράσεων ενάντια σε έναν πόλεμο, που ήταν παράνομος, καθώς δε στηριζόταν πάνω σε καμία απόφαση του ΟΗΕ. Παντού, σε όλο τον κόσμο, οι πολίτες βγήκαν στους δρόμους, βροντοφώναξαν "όχι στον πόλεμο", ζητώντας τον άμεσο τερματισμό του. Στη Θεσσαλονίκη οι εκδηλώσεις κορυφώθηκαν με μια γιγαντιαία διαδήλωση, που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο, 23 Μαρτίου και η οποία χαρακτηρίστηκε από πολλούς ως η μεγαλύτερη που έγινε ποτέ στην ιστορία της πόλης. Και το ΤΕΙΘ κινήθηκε σε ρυθμούς αντιπολεμικούς: Η Συνέλευση του Ιδρύματος, με ψήφισμά της, καταδίκασε τους βομβαρδισμούς, ενώ δεν έγιναν και μαθήματα, καθώς διακόπηκαν όλες οι δραστηριότητες του Ιδρύματος για τρεις ώρες.

Την ίδια στιγμή οι ρουκέτες "έπληξαν" και την ενότητα της Ευρώπης, που βρέθηκε διασπασμένη σε δύο κομμάτια: από τη μια μεριά οι Βρετανοί και οι Ισπανοί, που ήταν από τους ελάχιστους συμμάχους των Αμερικανών στις επιχειρήσεις του πολέμου και από την άλλη οι υπόλοιποι, οι οποίοι με βασικό κορμό το γαλλογερμανικό άξονα προσπαθούσαν να εναντιωθούν στον πόλεμο. Αν θα ξανακολλήσει το γυαλί παραμένει κάτι άγνωστο.

Φυσικά, όταν σιγήσουν οι βόμβες τα προβλήματα που όλη η ανθρωπότητα θα κληθεί να αντιμετωπίσει, θα είναι πολλά. Ίσως περισσότερα απ' όσα ήταν πριν την εξουδετέρωση του δικτάτορα Σαντάμ Χουσεΐν. Όπως και τα ερωτήματα: Πως θα καταφέρουμε να δούμε και πάλι το χαμόγελο στα πρόσωπα των παιδιών του Ιράκ; Ποιος θα αναλάβει την ανοικοδόμηση της καταστραμμένης χώρας; Ποια χώρα θα είναι ο επόμενος

Ποια χώρα θα είναι ο επόμενος στόχος αυτής της τρελής νέας εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ και της κυβέρνησης Μπους, που σκοπό έχει βάλει να εξοντώσει στον κόσμο, όποιον την ενοχλεί;

στόχος αυτής της τρελής νέας εξωτερικής πολιτικής των ΗΠΑ και της κυβέρνησης Μπους, που σκοπό έχει βάλει να εξοντώσει στον κόσμο, όποιον την ενοχλεί; Ποιος θα είναι στο μέλλον ο ρόλος του ΟΗΕ; Και πότε θα μπορέσουν οι οικονομίες των χωρών να ορθοποδήσουν μετά την αναταραχή του πολέμου;

Αναπάντητα ερωτήματα, που ζητούν επειγόντως απαντήσεις!